

Lausunto

Asia: VN/1646/2020

Lausuntopyyntö sosiaaliturvakomitean välimietinnöstä

Lausunnonantajan lausunto

1. Sosiaaliturvalainsäädännön yhtenäistäminen (välimietinnön ehdotukset 1 ja 2)1.1 Aiheuttavatko etuuksien erilaiset hakuajat ongelmia? Jos aiheuttavat, niin millaisia ja missä etuuksissa? Mitä mahdollisia vaikutuksia etuuksien hakuaikojen yhtenäistämällä voisi olla?

-

1.2 Aiheuttavatko etuuksien erilaiset tulo- ja palkkakäsitteet ongelmia? Jos aiheuttavat, niin millaisia ja missä tilanteissa? Mitä mahdollisia vaikutuksia tulo- ja palkkakäsitteiden yhtenäistämällä voisi olla?

-

2. Toimeenpanon monimutkaisuus ja digitalisaation mahdollisuudet (välimietinnön ehdotukset 3 ja 4)2.1 Mitä tulisi ottaa huomioon ehdotuksen 3 valmistelussa?

-

2.2 Mitä tulisi ottaa huomioon ehdotuksen 4 valmistelussa?

Suomeen on syntynyt uusi tiedosta, asiointimahdollisuuksista ja yhteiskunnallisesta osallisuudesta syrjäytyneiden ikääntyneiden ryhmä. Lähes 40 prosenttia 75–89-vuotiaista ei ole koskaan käyttänyt internetiä. Noin neljäsosa yli 55–84- vuotiaista pelkää jäävänsä digitalisoituvan yhteiskunnan ulkopuolelle.

Useilla iäkkäillä on jäänyt viranomaispalveluita käyttämättä, koska asiointi on digitaalista. Vain hieman alle puolet yli 60-vuotiaista on onnistunut täyttämään veroilmoituksen ja tarkistamaan veroehdotuksen digitaalisesti. Valistunut kuluttajasopimusten, kuten sähkönsopimuksen, kilpailutus onnistuu vain verkossa.

Siten EETU ry katsoo, että tarvitsemme lain, joka velvoittaa kunnat järjestämään ja koordinoimaan digipalveluiden opastusta ja neuvontaa sekä asiointikanavan digitaiddottomille.

Itse digitaalisia palveluita kehitettäessä lähtökohdan on oltava asiakaslähtöisyys. Tämän varmistamiseksi esitämme, että julkisia digitaalisia palveluita kehitettäessä mukana on riittävän suuri otanta eri ikäisiä, esimerkiksi 15-100 vuotiaita, ja erilaisen taustan omaavia ihmisiä.

Muistutamme, että osa ihmisistä on digitalisaation ulkopuolella joko omasta tahdostaan tai muusta syystä, jolloin tarjolla on oltava muitakin palvelumuotoja. Tämä on pidettävä mielessä kaiken aikaa, kun palveluita kehitetään.

3. Työkykyyn ja työkyvyttömyyteen liittyvät etuudet (välimietinnön ehdotukset 5, 6 ja 7)
3.1 Onko eri etuuksia ja eläkkeitä koskevien lakien työkyvyttömyyden käsitteissä epätarkoituksenmukaisia eroja ja jos kyllä, niin millaisia?

-

3.2 Mitä muutoksia lainsäädäntöön (erityisesti etuus- ja palvelulainsäädäntö) tulisi tehdä, jotta lainsäädäntö tukisi työ- ja toimintakyvyn ylläpitämistä ja parantamista sekä olemassa olevan työkyvyn hyödyntämistä?

-

3.3 Komitea ehdottaa arvioitavaksi mahdollisuuksia liittää työkykyyn ja työkyvyttömyyteen liittyviin etuuksiin kannustimia ja veloitteita osallistua palvelutarpeen arviointiin ja yhdessä asiakkaan kanssa sovittaviin palveluihin. Ehdotuksen mukaan palvelujen saatavuus ja saavutettavuus tulee huomioida. Mitä palveluja ehdotetun arvioinnin tulisi koskea?

-

4. Työttömyysturva, työllisyyden edistäminen ja osittainen työllistyminen (välimietinnön ehdotukset 8 ja 9)
4.1 Komitea ehdottaa, että työmarkkinatuen toimivuutta ja uudistamistarpeita selvitetään tilanteissa, joissa työmarkkinoille pääsy tai niille palaaminen on vaikeutunut. Mitä tilanteita ehdotetun selvityksen tulisi koskea?

-

5. Opiskelu ja osaamisen kehittäminen (välimietinnön ehdotukset 10, 11 ja 12)
5.1 Komitea ehdottaa, että etuusjärjestelmän tulee tukea ihmisten jatkuvaa oppimista ja edistää osallistumisen tasa-arvoa. Miten etuusjärjestelmää tulisi uudistaa, jotta se parantaisi osallistumisen tasa-arvoa ja tukisi jatkuvan oppimisen palvelujärjestelmän uudistamista?

-

5.2 Komitea katsoo, että koulutukseen hakeutumisen tulee olla ensisijaista vailla ammatillista tutkintoa oleville nuorille. Miten nuorten sosiaaliturvaa tulisi uudistaa, jotta etuus- ja palvelujärjestelmien monimutkaisuus ja niiden sisälle asetetut kannustimet eivät aiheuttaisi koulutuksen tai muiden palvelujen ulkopuolelle jäämistä tai jättäytymistä?

-

5.3 Komitea ehdottaa selvitettäväksi edellytyksiä käynnistää opintotukijärjestelmän kokonaisuudistus. Millainen opintotukijärjestelmän uudistus tukisi opiskeluajan toimeentuloa, sujuvaa opiskelua, tavoiteajassa valmistumista ja opiskelijan hyvinvoinnin ja jaksamisen kannalta mielekästä opintopolkua?

-

6. Lasten ja perheiden sosiaaliturva (välimietinnön ehdotukset 13, 14 ja 15)6.1 Komitea ehdottaa työryhmän perustamista lapsilisän uudistamiseksi. Mitä lapsilisäjärjestelmän eri uudistusvaihtoehtojen valmistelussa ja arvioinnissa tulisi ottaa huomioon?

-

6.2 Komitea ehdottaa lastenhoidon tukien järjestelmän uudistuksen käynnistämistä. Miten ja mistä lähtökohdista lastenhoidon tukien järjestelmää tulisi uudistaa?

-

6.3 Vanhemmalla on vastuu lapsensa elatuksesta. Mitä muutoksia sosiaaliturva- tai muuhun lainsäädäntöön tulisi tehdä, jotta se tukisi vanhempien elatuskykyä?

-

7. Asumismenot ja asumismenojen korvaaminen (välimietinnön ehdotus 16)7.1 Mitä tulisi ottaa huomioon ehdotuksen 16 edistämiseksi? Mikä asia tai mitkä asiat on tärkeintä selvittää?

Eduskunnan perustuslakivaliokunta on vuonna 2014 todennut, että asumisen tukia tulisi selkeyttää. Ko. lausunto koskien asumistuen uudistamista, 17/2014 vp, käsittelee sekä yleistä että eläkkeensaajan asumistukea. Asumistukijärjestelmä tarvitsee selkiyttämistä ja yksinkertaistamista. Asumisen tuen uudistamisessa on tärkeintä suorittaa uudistus ja sen valmistelu niin, ettei se kategorisesti heikennä minkään kansanryhmän toimeentuloa.

Suomessa yhä kasvava joukko työssäkäyviä kotitalouksia saa asumistukea. Etenkin eläkkeensaajan asumistuen kehittämisessä tulisi olla aktiivisessa roolissa myös eläkeläisjärjestöjen edustus. Molempia asumisen tuen muotoja tulee kehittää yksilökohtaisemmaksi, jotta ne tukevat parhaalla tapaa kansalaisen itsenäistä toimeentuloa.

Moninaistuvat asumistilanteet ovat erittäin tärkeä huomion kohde. Ikääntyneiden keskuudessa tehdään parhaillaan työtä yhteisöllisen asumisen edistämiseksi. Tämän uuden asumismuodon parempi huomioiminen tulee tehdä asumisen tukea uudistettaessa.

Emme hyväksy raportissa käsiteltyä asumisen tuissa pohdittua ja luvussa 5.8.2. mainittua nykyistä tarkempaa alueellista kohdistamista. Asumisen tukiin parhaillaan kohdistetaan jo tiettyjä kuntaryhmäkohtaisia rajoitteita, mutta tämän ohella uudistamisessa ei tule tietten tahtoen luoda tarkempia alueellisia rajauksia asumismenoille. Tarkemmalla rajauksella korkeintaan luotaisiin sekä

markkinahäiriötä että rajattaisiin pienituloisten ihmisten asumismahdollisuuksia. Suomeen on edelleen tarve rakentaa asuinalueita, jotka ovat tulonlähteiden ja -tasojen suhteen monipuolisia.

Asumistukikokonaisuutta arvioitaessa tulee saada enemmän tilastollista tietoa asumiskulujen kehityksestä. Yksi selvitettävä kokonaisuus on asumisen vuokratulujen kehitys eri kokoisilla vuokranantajilla, alkaen pienistä yksityishenkilöistä vuokranantajina aina suuriin instituutioihin.

8. Toimeentulotuki ja pitkäaikaisen toimeentulotukitarpeen vähentäminen (välimietinnön ehdotukset 17 ja 18)

8.1 Mitä tulisi ottaa huomioon ehdotusten 17 ja 18 edistämisessä?

-

8.2 Mitkä ovat keskeisimmät toimenpiteet, joilla pitkäaikaista toimeentulotuen tarvetta voidaan vähentää?

Yksinkertaisin ja nopein tapaa vähentää pitkäaikaisen toimeentulotuen tarvetta merkittävästi on nostaa ensisijaisten etuuksien tasoa ja tiedottaa niiden hakemisen edellytyksistä tarpeeksi ajoissa ja laajalti. Asian edistämiseksi voidaan ottaa kansallisesti käyttöön kansallinen etuusehdotus.

9. Etuus- ja palvelupolkujen toimivuus ja palvelujen tarjoaminen (välimietinnön ehdotukset 19, 20, 21, 22, 23, 24 ja 25)

9.1 Miten työ- ja toimintakyvyn tukemista, seuranta ja arviointia sekä työ- ja toimintakykyä tukevia palveluja tulisi vahvistaa sosiaali- ja terveydenhuollossa?

Tavoitteena on, että tulevaisuudessa ihmiset työskentelevät yhä pidempään työelämässä. Siksi toimenpiteissä pitäisi vielä enemmän kiinnittää huomiota iäkkäämpien työttömien työllistymismahdollisuuksiin.

9.2 Mitä tulisi ottaa huomioon valmisteltaessa A) monialaista asiakassuunnitelmaa ja sitä koskevaa lainsäädäntöä? B) työkyky- ja kuntoutuspalvelujen yhtenäistä tietopohjaa ja sitä koskevaa lainsäädäntöä? C) vastuutyöntekijä-mallia eniten tukea tarvitseville?

-

9.3 Mitä muuta tulisi ottaa huomioon alaluvun 5.10 ehdotusten edistämisessä?

-

10. Sosiaaliturvajärjestelmän kannustin- ja byrokraloukut (välimietinnön ehdotukset 26 ja 27)

10.1 Mitä tulisi ottaa huomioon ehdotusten 26 ja 27 osalta?

-

11. Asumis- ja työperusteinen sosiaaliturva ja kansainvälinen liikkuvuus (välimietinnön ehdotukset 28, 29 ja 30)

11.1 Mitä tulisi ottaa huomioon ehdotusten 28, 29 ja 30 edistämisessä?

-

12. Syyperusteisten perusturvaetuuksien yhtenäistäminen ja yhdistäminen ansioturva huomioiden (komitean esitys seuraavalle hallitukselle)

12.1 Komitea esittää syyperusteisten perusturvaetuuksien yhtenäistämistä ja yhdistämistä ansioturva huomioiden alaluvussa 6.1. Tarkoituksena on selkeyttää ja yksinkertaistaa vaiheittain etuusjärjestelmää ja sen toimeenpanoa sekä helpottaa siirtymistä etuudelta toiselle. Mitä hyötyjä ja haasteita perusturvaetuuksien yhtenäistämiseen ja yhdistämiseen voi liittyä?

Yksi perusturvaetus selkiyttäisi tilannetta verrattuna nykyiseen. Yhden perusturvan anomisen ja käsittelyn yhteydessä voitaisiin arvioida kerralla, mihin etuuksiin ja palveluihin kukin hakija on oikeutettu.

12.2 Mihin suuntaan perusturvaetuuksien yhtenäistämistä tulisi kehittää A) etuuksien ehtojen osalta? B) toimeenpanon osalta?

-

13. Ehdotusten priorisointi 13.1 Välimietinnössä on komitean 31 ehdotusta tuleville hallituksille. Mitä kolmea ehdotusta tulisi edistää ensimmäisenä ja miksi?

Yksi perusturvaetus ja osallistumislisä. Kyseinen malli sisältää parhaiten yhdistettynä komitean tavoitteet byrokraatialoukkujen purkamisesta ja sosiaaliturvajärjestelmän selkeyttämisestä.

Ehdotus sisältää aktivoivan elementin osallistumislisän muodossa. Tämän määritelmälle kuitenkin toivomme jatkossa avarakatseisuutta. Mahdollinen osallistumislisä olisi parhaimmillaan, kun se tukee aidosti yksilön osallisuutta ja aktiivisuutta. Osallistumislisän tarveharkintaisuuden arvioinnissa olisi tarpeen olla osallisena sosiaalityön ammattilaisia, kuten nykyisellään on esimerkiksi erinäisen ammatillisten ja sosiaalisten kuntoutusten arvioinnissa.

Mallissa on positiivista erityisesti turvaosan sisältyminen malliin. Tällä tapaa voidaan varsinkin epäselvemmän syyperustaisuuden tapauksessa kuitenkin taata, että taloudellista tukea tarvitsevalle taattaisiin minimitoimeentulo. EETU ry ei ota kantaa riittävän turvaosan kokoon, mutta huomautamme suomalaisen sosiaaliturvan saaneen toistuvia moitteita minimisosiaaliturvan ostovoiman suhteen.

Yhden perusturvaetuuden malli myös mahdollistaa käyttöönottoa edeltävänä aikana, sen aikana, sekä jälkepäin asumismenojen etuuksien tarkastelun.

Raportissa todetaan ”Tarvittaisiin perusteellista pohdintaa siitä, miten yhden perusturvaetuuden asumisosa muotoiltaisiiin niin, että se tukisi asuntopoliittisia tavoitteita, vähentäisi toimeentulotuen tarvetta sekä tukisi asunnottomuuden vähentämistä ja työvoiman liikkuvuutta.” Tästä voidaan todeta, että tarvetta etuusjärjestelmän ja tukimuotojen kehittämiseksi on myös jatkossa. Tätä kehittämisen ajatusta tukee myös nykyisten perusturvaetuuksien asteittainen ja hallittu uudistaminen, tässä tapauksessa yhden perusturvaetuuden malliin.

Yleisen asumistuen ja eläkkeensaajan asumistuen uudistusta voitaisiin merkittävässä määrin edistää, mutta etuudet tulee pitää erillisinä. Eläkkeensaajan asumistukea toivotaan uudistettavan yksilökohtaiseen suuntaan, mutta uudistamista ei voida pohtia asetelmassa, jossa ei käsitellä eläkkeitä laisinkaan. Etenkin eläkkeensaajan asumistuen kehittämisessä tulisi olla aktiivisessa roolissa myös eläkeläisjärjestöjen edustus, toisin kuin sosiaaliturvasta pohtivan komitean kokoonpanossa on ollut.

14. Julkisen talouden kestävyys
14.1 Sosiaaliturvauudistuksessa tehtävät ratkaisut voivat joko vahvistaa tai heikentää julkista taloutta pitkällä aikavälillä. Komitea on linjannut, että uudistuksen tulee osaltaan varmistaa julkisen talouden kestävyys työllisyyttä ja väestön työ- ja toimintakykyä vahvistamalla. Tulisiko sosiaaliturvan uudistamisella tavoitella parannusta julkisen talouden kestävyteen pitkällä aikavälillä ja jos kyllä, niin miten?

Sosiaaliturvan yksinkertaistamisella saadaan vähennettyä tarvetta raskaalle byrokraattiselle järjestelmälle. Siirtämällä sosiaaliturvaa myös hakijan ja tuen saajan kannalta yksinkertaisempaan suuntaan saadaan säästettyä neuvonnan tarpeen vähenemisellä ja lisäselvityspyyntöjen pienemmällä määrällä. Tällöin etuuskäsittelyn henkilöstöresursseja voidaan kohdistaa paremmin.

Kaikissa sosiaaliturvan ehdotuksissa on ollut jonkinlainen määrä työllisyysastetta parantavia elementtejä. Byrokratia- ja etuusloukkujen lieventäminen ja vähentäminen vähintään auttavat tuen saajan työllistymisen mahdollisuuksia. Samalla myös sosiaaliturvan hakemisen helpottaminen auttaa työllistymiseen tähtäävää tuen hakijaa keskittämään enemmän henkilökohtaisia resurssejaan työllistymisensä edistämiseen.

15. Komitean linjaukset toisen kauden työlle
15.1 Komitea on linjannut toisen kautensa työstä alaluvussa 6.2. Mikä luetelluista kokonaisuuksista on tärkein ja miksi?

Oikeuksien ja velvollisuuksien tasapaino, yhteisvastuu ja yhdenvertaisuus

tulevaisuuden sosiaaliturvajärjestelmässä. Sosiaaliturvan kyky vastata sosiaaliin ja taloudellisiin riskeihin on Suomessa ollut laadukas ja luottamus järjestelmää kohtaan korkea. Toivomme kuitenkin jatkuvaa kriittistä tarkastelua etuuskäsitteiden suhteen, jotta kansalaisten ymmärrys ja etuusjärjestelmän kannatusperusta nauttii jatkossakin korkeaa luottamusta ja arvostusta.

Sosiaaliturvan kehittämisessä tulee mahdollisimman pian tulevalla kaudella ottaa mukaan myös kytkös palvelujärjestelmään. Mikäli sosiaaliturvan aktivoiva ja työllistävä vaikutus aiotaan säilyttää, se vaatii rinnalleen toimivan palveluneuvonnan ja palvelutarjonnan.

Nyt kun Suomessa on parin vuoden sisällä toteutettu sosiaali- ja terveystalouden sekä työllisyyspalveluiden uudistus, tulee näkemyksemme mukaan tähän uudistamiseen sitoa vahvasti etuusjärjestelmä. Suomella on mahdollisuus tuottaa hyvinvointia kattavalla ja aktiivisella perusturvalla, jos samalla sitä tukevat palvelut tuodaan mukaan jo kehittämisen vaiheessa. Samalla

myös palvelujärjestelmän kehittämistä tukee, jos etuuksien kehittyminen sidotaan niiden kehittämiseen.

15.2 Mihin suuntaan lueteltuja kokonaisuuksia tulisi kehittää?

Yhdymme Soste ry:n ehdotukseen siitä, että käyttöön tulisi ottaa veroehdotuksen kaltainen etuusehdotus, jossa viranomaisen kertoo asiakkaalle kaikki ne etuudet, joihin hän on oikeutettu. Tällä tapaa saadaan nopeasti ehkäistyä etuuksien alikäyttöä sekä väärin etuuksien hakemista. Samaan yhteyteen voidaan myös kohdistaa muuta palveluneuvontaa, kuten sosiaaliohjausta.

16. Mitä muuta haluat todeta sosiaaliturvauudistuksesta?

Suomessa on 1,6 miljoonaa eläkkeensaajaa. Komitean jatkotyössä tulee nostaa eläkeläiset omana ryhmänään esiin, vaikka asettamispäätöksessä eläkejärjestelmä sinällään on rajattu toimeksiannon ulkopuolelle.

Eläketulon varassa elävien ikääntyneiden henkilöiden näkökulmasta etuusjärjestelmä ja perusturvan riittävyyden kehittäminen noudattaa eri logiikkaa kuin työikäisten ja työssäkäyvien kansalaisten kohdalla. Sosiaaliturvan kannustavuuden sijaan näkökulma on sosiaaliturvan riittävyydessä, syyperusteisessa perustoimeentulon turvassa.

Tämä on tärkeää, sillä suomalaisten eläkkeet eivät ole suuria. Mediaanieläke on 1 614 €/br/kk. Siten puolella suomalaista eläkeläisistä kuukausittain käteen jäävä nettoeläke on alle 1350 euroa kuukaudessa. 1350 euron suuruinen nettotulo kuukaudessa puolestaan on yksin asuvan ihmisen pienituloisuuden raja Eurostatin määritelmän mukaisesti. Ihmiset myös taiteilevat pienten eläkkeiden varassa pitkään: yhä useammin eläkeikä on yli 30 vuoden mittainen aika elämästä.

Myöskään eläkeläisköyhyyttä ei ole saatu poistettua Suomesta. Eläkeläisten köyhyys eroaa työikäisten köyhyydestä. Iän myötä on ylimääräiset joustot käytetty. Ei myöskään voida olettaa, että yli 65-vuotiaat vanhuuseläkkeen saajat laajamittaisesti parantaisivat tulotasoaan palkkatuloilla. Ikääntynyt eläkeläinen elää pelkän eläketulon varassa samaan aikaan kun hänen toimintakykynsä heikkenee. Suomessa tuloryhmien väliset kuolleisuuserot ovat suuret. Eniten elinvuosia 2 menettävät pienituloiset iäkkäät. Tarvitaan kohdennettuja toimia.

YK:n ikääntyneiden ihmisoikeuksien toteutumista valvovan itsenäisen asiantuntijan Claudia Mahlerin mukaan YK:n taloudellisten, sosiaalisten ja sivistyksellisten oikeuksien komitea on nostanut esille sellaista Suomessa asuvien 65 vuotta täyttäneiden tilanteen, joiden tulot ovat alle 40 prosenttia vastaavista mediaanituloista. Komitea on todennut, että Suomessa perustason sosiaali- sekä sairaus- ja vanhuusetuuksien vähimmäistasot ovat riittämättömät. Yli 75-vuotiaiden köyhyysriskiaste oli yli 21 prosenttia vuonna 2020. Mahler painottaa, että kattavasta eläkejärjestelmästä huolimatta ikääntyneillä on Suomessa muita suurempi riski pudota köyhyysrajan alapuolelle.

Vaikka työeläkejärjestelmän kehittyessä ikääntyneen väestönosan köyhyys on laskenut, osalla eläkeläisistä on silti suuria toimeentulovaikeuksia. On olennaista huomioida, että eläkeläisten

mahdollisuudet parantaa toimeentuloaan työskentelemällä ovat rajalliset. Komitean jatkotyössä tämä korostaa eläkkeellä olevien asumiskulujen sekä sosiaali- ja terveydenhuollon ja lääkkeiden omavastuuosuuksien kohtuullistamista.

Eläkeajan pienituloisuus ja tulot heijastavat henkilön aikaisempaa tulotasoa. Matalat työuran aikaiset ansiot johtavat matalaan työeläkkeeseen. Monet pienituloiset eläkeläiset olivat pienituloisia jo ennen eläkkeelle siirtymistä. Tästä näkökulmasta korostuu erityisesti nuorena työkyvyttömäksi jääneiden asema. Heillä työeläke jää usein matalaksi, sillä työeläkettä ei ollut ehtinyt juuri kertyä ja ansiotaso, jonka perusteella tulevan ajan eläke määräytyy, on tyypillisesti ollut matala.

On tärkeää, että nuorena vammautuneille tai syntymästään saakka vammaisille turvataan riittävä eläkeajan toimeentulo eläke- ja sosiaaliturvaetuuksilla. Käyttäytymisvaikutuksiin perustuva sosiaalitali ei ole toimiva ratkaisu: mahdollisen ylijäämän omaan käyttöön saaminen henkilön eläköityessä on keinotekoinen ajatus.

Eläkeläisköyhyyttä voidaan vähentää jatkamalla sosiaali- ja terveyspalvelujen asiakasmaksujen uudistamista. On selvitettävä sairastamisen kustannusten, kuten asiakasmaksujen, lääkkeiden hintojen ja matkakorvausten vaikutuksia eläkeläisten toimeentuloon. Ennenaikaista eläköitymistä on ehkäistävä muun muassa tukemalla työ- ja toimintakykyä.

Keskeinen merkitys on pienten eläkkeiden ostovoimalla. Ostovoiman riittämättömyys siirtää kustannuksia työeläkejärjestelmästä veronmaksajille.

Eläkeläisköyhyyden ehkäisemisen kannalta keskeiset toimet liittyvät työikäisen väestön työllisyyden edistämiseen ja työkyvyn ylläpitämiseen.

-Lausunnon antaja on Eläkeläisliittojen etujärjestö EETU ry – Pensionärsförbundens intresseorganisation PIO rf. EETU ry toimii eläkeläisten ja ikäihmisten taloudellisten ja sosiaalisten etuuksien ja oikeuksien parantamiseksi. Jäsenjärjestöt Eläkeliitto ry, Eläkeläiset ry, Eläkkeensaajien Keskusliitto EKL ry, Kansallinen senioriliitto ry, KRELLI Kristilliset eläkeläiset ry ja Svenska pensionärsförbundet rf muodostavat yhdessä merkittävän vaikuttamiskanavan. EETU-järjestöillä on ympäri Suomea yli 1 200 paikallisyhdistystä, 70 alueyhdistystä ja 300 000 henkilöjäsentä. EETU ry:n vuoden 2023 puheenjohtajajärjestö on Eläkeliitto ry.

Vuorisalo Irene
Eläkeläisliittojen etujärjestö EETU ry / vuoden 2023 puheenjohtajajärjestö
Eläkeliitto ry